

กิตติกรรมประกาศ

“ขอฝันใฝ่ในฝันอันเหลือเชื่อ ขอสู้ศึกทุกเมื่อไม่หวั่นไหว ขอทนทุกข์รุกรโรมโหม
กายใจ ขอฝ่าฟันผองภัยด้วยใจทะนง...” บทเพลงพระราชนิพนธ์ “ความฝันอันสูงสุด” ของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 นั้นนอกจากจะเปี่ยมล้น
ไปด้วยความไพเราะ เรียงร้อยด้วยถ้อยคำที่มีความประณีตทางวรรณศิลป์แล้ว ยังเป็นหนึ่งใน
แรงบันดาลใจอันเป็นที่มาแห่งความสำเร็จของผู้วิจัยในวันนี้

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงด้วยความภาคภูมิใจ ทั้งนี้ ต้องขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์
จันทนา ทองประยูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร. ธิดิพัฒน์
เอี่ยมนิรันดร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้ความเมตตา ทุ่มเท อุทิศและเสียสละเวลาใน
การให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และแก้ไขในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ และยังเป็นจุด
เข้มทิศชี้แนะทางให้ผู้วิจัยค้นพบหนทางสู่ความสำเร็จในวันนี้ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ประจัน
วัลลิโก ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ ดีสมโชค ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์วิระชัย ตั้งสกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันทัต ทองรินทร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ
ในการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ในด้านความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อ
นำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัย และขอขอบคุณคณาจารย์ สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นต้นทุนแห่ง
ปัญญาแก่ผู้วิจัยในการนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำวิจัย ขอขอบคุณ
บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ สติปัญญาแก่ผู้วิจัยตั้งแต่เยาว์วัยตราบนานทุกวันนี้

สรรพสิ่งดีงามและคุณูปการทั้งปวงอันเกิดจากประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัย
ขอมอบให้กับคุณพ่อนาวาเอกสายัณห์-คุณแม่ยุพา เดชพันพัว บุพการีที่ได้ให้ชีวิตและอบรม เลี้ยงดู
ส่งเสริมทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยและเบื้องหลังความสำเร็จอีกคนหนึ่งก็คือ เด็กหญิงผืนฟ้า
บุตรสาวผู้เป็นพลังใจอันสำคัญกับประโยชน์ที่พูดเสมอ ๆ ว่า “แม่จำสู้!!!”

...กว่าจะถึงวันนี้ วันที่รอคอยมา 4 ปีเต็ม ที่ต้องฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรคนานาประการ
สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้ผู้วิจัยมีพลังใจอันแข็งแกร่ง และรู้สึก “...ไม่เคืองแค้นน้อยใจในโชคชะตา”
ซึ่งทำให้ผู้วิจัยตระหนักดีว่า ความสำเร็จทางการศึกษาในวันนี้เปรียบประดุจทรัพย์สมบัติอันล้ำค่าที่
จะคงอยู่กับผู้วิจัยและจะเป็นเพื่อนร่วมทางในการย่างก้าวต่อไปเพื่อก้าวไปสู่ความฝันอันสูงสุดของ
ตนเอง...

กนกพร สงสังข์

ตุลาคม 2553

